

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **J. H.**, pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 24. januára 2013 v Bratislave rozhodol o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo 16. novembra 2011, sp. zn. 3T 62/11

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. H. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom napadnutým dovolaním, Okresný súd Košice I po schválení dohody o vine a treste uznal obvineného J. H. za vinného z pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28. marca 2011 okolo 20.00 hod. v záhradnej chatke č. X. záhradkárskej lokality M. v K. v úmysle usmrtiť fyzicky zaútočil na svojho otca J. H. st. tak, že ho kuchynským nožom s dĺžkou čepele minimálne 115 mm jedenkrát bodol spredu do oblasti hrudníka, čím mu spôsobil bodné poranenie prenikajúce cez hrudnú stenu do osrdcovníkového vaku, srdca a ľavej pohrudnicovej dutiny s nasatím vzduchu a krvácania do ľavej pohrudnicovej dutiny a krvácaním do osrdcovníkového vaku stláčajúcim srdce, s následným oslabením dýchania a rozvojom šoku, čo si vyžiadalo urgentný operačný zákrok, bez ktorého by došlo k smrti menovaného.

Za to mu okresný súd podľa § 145 ods. 2, § 39 ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil ochranný dohľad vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. zák. súd poškodenú stranu U. odkázal s nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianskosúdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal prostredníctvom obhajcu obvinený H. dovolanie podaním zo 7. septembra 2012, prvotne doručeným Okresnému súdu Košice I, ktorý vec predložil najvyššiemu súdu pri dodržaní postupu podľa § 376 Tr. por. dňa 29. novembra 2012.

V dovolaní obvinený tvrdí, že došlo k zásadnému porušeniu práv obhajoby, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Porušenie práv obhajoby vidí v tom, že nakoľko je hluchonemý až po nástupe do výkonu trestu pochopil celé konanie, jeho matka ho úmyselne zle reprodukovala a preto súhlasil s dohodou o vine a treste. Podľa jeho názoru matka chránila týmto spôsobom skutočného páchatel'a - jeho brata.

Ďalej namietal, že nebola vykonaná rekonštrukcia, má pocit, že aj skutočnosť, že patrí k rómskej menšine malo vplyv na trestné konanie.

Vo zvyšnom obsahu hodnotí obvinený vykonané dôkazy a dospieva k záveru, že spáchanie skutku jeho osobou nebolo dokázané.

Krajský prokurátor vo svojom vyjadrení poukázal na tú okolnosť, že obvinený mal od počiatku ustanoveného obhajcu, ktorý sa zúčastňoval procesných úkonov, pričom pri nich sa zúčastnili aj tri tlmočníčky, čím boli všetky práva obvineného zachované. Obdobný spôsob komunikácie bol u tohto obvineného uplatnený aj pri jeho predchádzajúcom trestnom konaní. Navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako dovolací súd predbežne preskúmal vec v zmysle § 378 Tr. por. a konštatoval, že dovolanie je proti napadnutému rozhodnutiu prípustné (§ 368 Tr. por.), dovolanie bolo podané včas a na zákonom určenom súde (§ 370 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 Tr. por.), označuje chyby konania a právny dôvod dovolania (§ 374 Tr. por.).

Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 208 a § 274 ods. 1 Tr. por.). Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo, pričom spomínaná rekonštrukcia navrhovaná obhajobou ani nebola.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní

alebo súdu učineny v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalším dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Ak by však aj podľa vyššie uvedených kritérií išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné posúdiť, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, a to v závislosti na tom, či by porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie vo veci samej.

Pokiaľ ide o konanie podľa prvého dielu siedmej hlavy tretej časti Trestného poriadku, ide o osobitný spôsob konania, ktorý prebieha v skrátenej forme.

Obvinený pri schvaľovaní dohody o vine a treste mal k dispozícii celkom tri tlmočnice, ako aj svojho obhajcu a so schválením dohody súhlasil.

Až po polroku od nástupu do výkonu trestu sa po prvýkrát neúspešným návrhom na povolenie obnovy konania domáhal zmeny. Zrejme až po tak dlhej dobe si uvedomil, že sa nachádza vo výkone trestu napriek tomu, že žiadnu dohodu o vine a treste vedome neschválil a bol tlmočnicami nesprávne informovaný.

Dovolací súd nezistil žiadne závažné porušenie práva na obhajobu, ktoré by mohlo zakladať uplatňovaný dôvod dovolania. Matka obvineného naopak ešte prehovárala svojho ďalšieho syna R., aby nevypovedal v neprospech obvineného, ale označil za agresora poškodeného. Nebolo preukázané, že by akýmkoľvek spôsobom skresľovala výpovede procesných strán pri uzatváraní dohody o vine a treste.

Napokon, hodnotenie dôkazov obvineným so záverom, že spáchanie skutku jeho osobou nebolo dokázané sa vymyká z rámca dôvodov dovolania, ako už bolo konštatované v súvislosti najmä s ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ (časť vety za bodkočiarkou) Tr. por.

Skutkové zistenia a preskúmavanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. januára 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r .
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová